

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010544
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6417010544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného V. S. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. júna 2018 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/58/2017 zo dňa 20.03.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný V. S., nar. XX.XX.XXXX v A. M., trvale bytom R., A. Q. XXXX/XX

s a o s l o b o d z u j e

spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 313/2011 Z.z., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovo základe, že

dňa 02.09.2017 v čase o 04.30 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, ev.č. A. XXX P., po Ulici Výskumníckej v A.C. tým spôsobom, že pri cúvaní miernym klesaním zadnou časťou vozidla narazil do železnej trubky, ktorá bola osadená pred múrom rodinného domu č. X na L. M., privolanou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Banská Štiavnica bol podrobený dychovej skúške analyzátorom dychu AlcoQuant č. A409734, ktorou bola zaistená prítomnosť alkoholu v jeho dychu o koncentrácii 0,83 mg/l,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 4T/58/2017 bol obžalovaný V. S., nar. XX.XX.XXXX v A. M., trvale bytom R., A. Q. XXXX/XX uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 313/2011 Z. z., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 2.9.2017 v čase o 04.30 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, ev. č. A. XXX P., po Ulici Výskumníckej v A. M. tým spôsobom, že pri cúvaní miernym klesaním zadnou časťou vozidla narazil do železnej trubky, ktorá bola osadená pred múrom rodinného domu č. X na L. M., privolanou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Banská Štiavnica bol podrobený dychovej skúške analyzátorom

dychu AlcoQuant č. A409734, ktorou bola zistená prítomnosť alkoholu v jeho dychu o koncentrácii 0,83 mg/l.

Za to mu bol uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 300,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 dní. Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný V. S.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že prvostupňové rozhodnutie nepovažuje za správne a zákonné, nakoľko on sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý je mu kladený obžalobou za vinu. Zdôraznil, že svojím konaním nenaplnil pojmové znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, lebo žiadne motorové vozidlo nevedol. On sa ho len pokúšal naštartovať, avšak to sa mu nepodarilo. Poznamenal, že aj keby bol vozidlo naštartoval a podal ho celkovo 2 metre, ako to pôvodne chcel, nenaplnil by tým znaky prečinu, nakoľko by neohrozil žiadny život alebo zdravie a nehrozila by ani značná škoda na majetku, čo sú pojmovými znakmi uvedeného prečinu. V tejto súvislosti však spochybnil výpoveď svedka M. Y., ktorého výpoveď považoval za nedôveryhodnú. Tento svedok v prípravnom konaní tvrdil, že vozidlo naštartoval a kontaktoval s ním o kovovú tyčku, ktorou mal označenú hranicu svojho pozemku, avšak na hlavnom pojednávaní už zmenil výpoveď a tvrdil, že nepočul chod motora, ale len štartovanie, čo je pravda. Keby on bol vozidlo naštartoval, bol by sa s ním pohol dopredu a nebol by priniesol na miesto činu štartovacie káble a otváral kapotu v motorovej časti vozidla. Taktiež poukázal na úradný záznam hliadky OO PZ v Banskej Štiavnici, ktorý bol vyhotovený v zložení W. V. X. a W. W. L., z obsahu ktorého vyplýva, že v čase príchodu privolanej hliadky držal v rukách štartovacie káble a mal otvorenú motorovú časť na vozidle, z čoho je zrejmé, že vozidlo bolo nepojazdné. Okrem toho z predmetného úradného záznamu tiež vyplýva, že hneď v čase ich príchodu na miesto oboznámil príslušníkov polície s tým, že na vozidle nebrzdí ručná brzda, nakoľko bolo zaparkované v kopci, táto povolila a došlo k danej situácii. Vypovedal teda zhodne, ako v priebehu celého trestného konania. Svedok Q. F. - príslušník Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom na hlavnom pojednávaní potvrdil, že po jeho príchode na miesto sa vozidlo nedalo naštartovať a že vozidlo bolo nepojazdné. Túto skutočnosť o nemožnosti naštartovať vozidlo potvrdil aj svedok Z. B.. Na základe týchto skutočností zotrval na tom, že nie je pravda, že by bol usvedčený výpoveďou svedka M. Y., lebo uvedený svedok v prípravnom konaní tvrdil, že vozidlo naštartoval, avšak na hlavnom pojednávaní zmenil výpoveď a tvrdil, že počul len štartovať a na otázky, či počul aj chod motora odpovedal protiotázkami v tom slova zmysle, že vozidlá majú chod motora tichý. Výsledky dychovej skúšky a ohliadky miesta činu nespochybňuje, avšak tieto nepreukazujú tú skutočnosť, že by sa dopustil protiprávneho konania. Ďalej vyjadril názor, že vozidlo sa samo pohybom smerom dozadu oprelo o kovovú trubku, čo možno vidieť aj z fotodokumentácie. Keby bol mal úmysel na vozidle jazdiť, nebol by sa dal priviezť taxikom. Ani výpoveď svedka R. M. nevyznela v jeho neprospech, pretože tento nevedol tú skutočnosť, že vozidlo bolo v čase príchodu nabúrané. Súd podľa jeho názoru nemôže hodnotiť vykonaný dôkaz spôsobom, ako to uviedol v závere na strane 5 a v úvode strany 6 napadnutého rozsudku, že je nepravdepodobné, že by si svedok takúto skutočnosť nevšimol, pretože súd sa musí opierať len o nepochybné dôkazy a ak je niečo nepravdepodobné, tak v zmysle zásady in dubio pro reo musí takúto skutočnosť vyhodnotiť v prospech obvineného a nie naopak. Keďže on bol odsúdený len na základe indícií a nie objektívnych dôkazov, žiada krajský súd zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí tak obhajca obžalovaného ako aj obžalovaný predniesli návrh v súlade s písomným vyhotovením, pričom navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Krajská prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože prvostupňové rozhodnutie považovala za správne a zákonné.

Krajský súd ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1, 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu prechádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolačný súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila tak v lehote ustanovenej v zákone a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Úvodom je potrebné zdôrazniť, že súd v každej trestnej veci je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Potrebné je s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie.

Z judikatúry súdov SR možno vyvodiť, že náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené a ničím nespochybniteľné fakty, ktoré vylučujú akúkoľvek pochybnosť, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného stíhania, resp. že skutok spáchal obžalovaný. Vo vzťahu k nepriamym dôkazom pred uznaním viny tieto musia tvoriť ucelený systém - reťaz, ktorej jednotlivé články sú v súlade medzi sebou a na seba nadväzujú a preukazujú dokazovanú skutočnosť. Ich súhrn musí byť uzatvorený tak, že musí viesť výlučne len k jedinému záveru a vylučovať možnosť záveru iného (viď uznesenie NS SR sp. zn. 2To/6/2012).

Na základe vyššie uvedeného je potrebné, aby sa v každej trestnej veci dostatočne vec objasnila v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazoval všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a aby existoval spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti (ako v tomto prípade), pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada in dubio pro reo. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistení mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam, ako dokázaná nevina.

K dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Jediným dôkazom zabezpečeným v danej trestnej veci, ktorý vinu obžalovaného potvrdzuje je výpoveď svedka M. Y.. Vo výpovedi tohto svedka sa však vyskytli rozdielnosti, na ktoré poukázal v odvolaní obžalovaný a ktoré podľa názoru odvolacieho súdu vnášajú určité pochybnosti o priebehu skutku tak, ako ho vyhodnotila obžaloba. Tieto rozdielnosti verziu obžalovaného nielenže nespochybňujú, ale práve naopak, neodporujú jeho tvrdeniu v tom zmysle, že auto po jeho príchode už bolo v takom štádiu, ako to zdokumentovali orgány činné v trestnom konaní a jeho snahou bolo len to, aby motorové vozidlo dostal do inej polohy, v akej sa nachádzalo. Do tvrdenia obžalovaného zapadá aj obsah úradného záznamu napísaného (zaznamenaného) W. V. X. a W. A. W. L., z obsahu ktorého vyplynulo, že po príchode na ulici pri vozidle sa nachádzal pán S. V., ktorý držal v ruke štartovacie káble, mal motorovú časť na predmetnom vozidle otvorenú a oznámil im, že na vozidle nedrží dobre ručná brzda, nakoľko bolo zaparkované v kopci, táto povolila a došlo k nehodovému deju.

Ako je vyššie uvedené, žiadny iný dôkaz tvrdenie obžaloby, okrem výpovede svedka M. Y., nepotvrdzuje. Týka sa to nielen výpovede svedka Z. B., ktorý je majiteľom motorového vozidla zn. Ford Focus a ktorý pripustil, že motorové vozidlo sa mohlo aj samovoľne pohnúť, nakoľko pri zle zatiahnutej ručne brzde mohlo dôjsť k samopohybu a že na motorovom vozidle bola vybitá batéria, ako aj výpoveď svedka R. M., ktorý po predložení príslušnej fotodokumentácie sa vyjadril, že nevie povedať, či bolo vtedy vozidlo opreté o stĺp alebo nie. Uvedení svedkovia síce priebeh nehodového deja nevideli, ale obranu obžalovaného o možnosti samovoľného pohybu motorového vozidla a následného narazenia do železnej trubky nespochybnili.

Po zhodnotení dôkaznej situácie dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci existuje len tvrdenie svedka M. Y. proti tvrdeniu obžalovaného V. S., čo však na uznanie viny za danej dôkaznej situácii nestačí. Verziu obžalovaného sa totiž žiadnymi dôkaznými prostriedkami vyvrátiť nepodarilo (ide o tzv. dôkaznú núdzu) a preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, len vyhovieť námietkam obhajoby prednesenými v dôvodoch odvolania a pri aplikácii zásady in dubio pro reo obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodiť spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.